Era mèrla

En çò de mia Terèsa i a tostemp fòrça pèces de ròba. N'i a de toti es colors que vos pogatz imaginar. E ei que mare Terèsa ei modista. E ath delà d'èster modista, li shaute plan explicar condes. Eth conde que mès li shaute explicar ei un que comence atau:

Un viatge i auie ua mèrla petita e escarrancida, mès fòrça esperdigalhada qu'anèc a patinar sus gèu. Era mèrla, qu'ath delà d'esperdigalhada ère fòrça atrevida, volec hèr un virolet. Mès ... guarda-me tu per a on que non li gessec ben e cataclanc! s'esguitlèc e se trinquèc era pauteta.

-Ai! bèn! òsca! quin mau! M'è trincat era pauteta! -didie entre pantèishi "Era mèrla"

Era mèrla auie un amic qu'ère un parroquet. Aguest parroquet ère un shinhau sabentós!. Ère un d'aguesti parroquets qu'ac saben tot e que tostemp vòlen díder era darrèra paraula maugrat açò, era mèrla estimaue plan ath parroquet. E eth parroquet ara mèrla.

Quan eth parroquet entenec es plors e es pantèishi dera mèrla, i anèc volant, a veir se qué auie.

-M'è esguitlat! -didec era mèrla ath parroquet- Imagina-te se n'ei de fòrt eth gèu, que m'a trincat era pauteta!
-Òc que n'ei, de fòrt, eth gèu -li didec eth parroquet- mès encara ei mès fòrt eth solei pr'amor qu'eth solei, damb era sua calor, hon eth gèu.
-As arrason -didec alavetz era mèrla-. Eth solei òc qu'ei fòrt, per'mor que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

Eth parroquet pensèc qu'encara i auie quauquarrés mès fòrt qu'eth solei. Per açò didec:

-Mès fòrt qu'eth solei ei era broma, que lo pòt tapar.
-Ei vertat -didec era mèrla-. Era broma òc qu'ei fòrta, perque tape eth Solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

Entath parroquet, totun, era broma non ère çò de mès fòrt:

-Mès fòrta qu'era broma ei eth vent, que d'ua bona bohada se la pòt emportar -didec.

E era mèrla auec de reconéisher qu'eth parroquet didie era vertat.

-Eth vent òc qu'ei fòrt, donc s'empòrte era broma, que tape eth solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

Eth parroquet rufèc eth bèc e didec qu'aquerò tanpòc non ère deth tot cèrt.

- Mès fòrta qu'eth vent ei era paret, perque l'arture.
- E era mèrla non lo podec contradir.
-As arrason, parroquet. Era paret òc qu'ei fòrta, perque arture eth vent, que s'empòrte era broma, que tape eth solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

Eth parroquet didec alavetz ...

-Mès fòrta qu'era paret ei era aigua, perque era aigua pòt trauessar era paret.

E era mèrla assentic en tot díder:

-Era aigua òc qu'ei fòrta, perque trauèsse era paret, qu'arture eth vent, que s'empòrte era broma, que tape eth Solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

Mès eth parroquet ère convençut que i auie quauquarrés encara mès fòrt qu'era aigua. E didec:

-Mès fòrt qu'era aigua ei eth bò, perque se la beu tota.

E era mèrla non s'i podec opausar.

-Tu òc qu'ès sabent, parroquet. Eth bò òc qu'ei fòrt, perque se beu era aigua, que trauèsse era paret, qu'arture eth vent, que s'empòrte era broma, que tape eth solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.
- Mès era còrda encara ei mès fòrta qu'eth bò perque damb era còrda s'estaque eth bò -didec eth parroquet.
- Ei ben vertat -didec era mèrla-. Era còrda òc qu'ei fòrta, perque estaque eth bò, que se beu era aigua, que trauèsse era paret, qu'arture eth vent, que s'empòrte era broma, que tape eth Solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

E quan semblaue que ja auien trapat qui ère çò de mès fòrt de toti, eth parroquet didec:

-Mès fòrta qu'era còrda ei era tanca perque la subjècte.

E ara mèrla non li quedèc mès remèdi que díder:

-Era tanca òc qu'ei fòrta, perque subjècte era còrda, qu'estaque eth bò, que se beu era aigua, que trauèsse era paret, qu'arture eth vent, que s'empòrte era broma, que tape eth solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

Era mèrla pensaue que ja non i aurie arrés ne arren mès fòrt qu'era tanca, mès eth parroquet que, rebrembe-m'ac, ère fòrça savi, didec:

-Mès fòrt qu'era tanca ei eth huec, que la pòt cremar.

E era mèrla didec alavetz:

-Eth huec òc qu'ei fòrt, perque creme era tanca, que subjècte era còrda, qu'estaque ath bò, que se beu era aigua, que trauèsse era paret, qu'arture eth vent, que s'empòrte era broma, que tape eth Solei, que hon eth gèu que m'a trincat era pauteta.

E dempús demanèc ath parroquet:

-I a quauquarrés mès fòrt qu'eth huec ?

Eth parroquet didec que non. Que mès fòrt qu'eth huec non li venguie en cap qui i podie auer.

-Donques, ara que ja auem trapat qui ei çò de mès fòrt, perqué non cridam ara

ambulància ? fin finau, m'è trincat era pauteta, e me hè mau!

E dit e hèt. Cridèren ara ambulància.

-Segur qu'arribe ath moment -didec era mèrla- es ambulàncies van plan de prèssa!

E eth parroquet arresponec:

-Mès de prèssa qu'era ambulància van es coches de Formula Un!

Sòrt qu'era ambulància arribèc ath cap d'un moment, perque era prauba mèrla non aurie podut suportar qu'eth parroquet tornèsse a començar damb aquerò de guardar qui ei mès qu'er aute.

Era mèrla pugèc ena ambulància, e eth perroquet li demanèc:

-Vòs que t'acompanha?
-Òc -responec era mèrla- mès sonque se cares!

E vos ac creigatz o non, com era mèrla li auie demanat, pendent tot eth camin eth parroquet non didec ne piu!

Ath cap de quauqui dies, era pauteta dera mèrla ja ère deth tot guarida e non li hège bric de mau ! e a veir s'endonviatz quina siguec era prumèra causa que hec alavetz era mèrla?. Segur qu'òc!. Se n'anèc a patinar sus gèu!

Guidon: Eulàlia Carrillo

- ccrtv interactiva
- TELEVISIÓ DE CATALUNYA
- Amb el suport de Generalitat de Catalunya Departament d'Educació

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.